

Göteborgsresolutionen

*E*fter det förberedande mötet i Rhone-Alpes i Frankrike den 28-29 november 1996 samlades den tredje miljökonferensen för regionala ministrar och politiska ledare inom EU i Göteborg, Sverige, den 18-20 juni 1997.

Denna resolution antogs av Göteborgskonferensen. Resolutionen består av en inledning och fyra delar.

- 1. Genomförande och vidareutveckling av gemenskapens miljölagstiftning.**
- 2. Regional Agenda 21.**
- 3. Hållbar utveckling och strukturfonderna.**
- 4. Fortsatta åtgärder.**

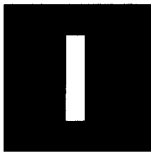

Svenska

Inledning

Göteborgskonferensen

1. Bekräftar slutresolutionerna från den första och andra miljökonferensen för regionala ministrar och politiska ledare inom EU.
2. Bekräftar Valenciastadgan, som nu formellt har antagits av mer än 80 regioner samt Regionkommittén.
3. Anser att många miljöfrågor fortfarande brådskar. I synnerhet måste frågor som rör klimatförändringar och biologisk mångfald, vilka binder samman alla andra frågor, ägnas full uppmärksamhet.
4. Medger att det har gjorts framsteg i riktning mot en hållbar utveckling, men menar att mycket mer behöver göras för att utforma nya tillvägagångssätt, för att genomföra dem och för att följa upp framsteg i riktning mot en hållbar utveckling.
5. Önskar utveckla förslag inom tre särskilda områden: genomförande och vidareutveckling av gemenskapens miljölagstiftning, regional Agenda 21, samt hållbar utveckling och strukturfonderna.

Genomförande och vidareut- veckling av ge- menskapens miljölagstiftning

Göteborgskonferensen fastslår att:

1.1

Även om lagstiftning och administrativa system skiljer sig åt i Europa, är det nödvändigt med konsekvent genomförande och tillämpning av gemensam europeisk lagstiftning om vi skall gå mot en hållbar utveckling och för att förstärka skyddet av miljön.

1.2

Initiativ som EU:s förordning om miljöstyrning och miljörevision (EMAS) och system för miljömärkning välkomnas när de ökar ekonomins egen reglering av miljöfrågorna. Sådana frivilliga system ger också möjlighet att förenkla gemenskapens miljölagstiftning, om de antas i hela Europa.

1.3

Även om frivilliga överenskommelser välkomnas och andra redskap som ekonomiska stimulansåtgärder är viktiga, är vidareutvecklingen av gemenskapens miljölagstiftning fortsatt nödvändig av både miljömässiga och ekonomiska skäl.

1.4

Brister i tillämpningen har varit den svagaste delen av gemenskapens miljölagstiftning. Konferensen välkomnar initiativ från Europeiska Kommissionen för att främja konsekvent genomförande och tillämpning¹⁾.

¹⁾ Särskilt meddelande COM (96) 500 om implementering av Gemenskapens miljölagstiftning.

1.5.

Inom en gemensam ram bör skillnader mellan regionerna vad avser miljöförhållanden och juridiska och administrativa system beaktas bättre i förslag om tillämpning och genomförande av befintliga bestämmelser och i samband med ny miljölagstiftning inom gemenskapen. Således skall subsidiaritetsprincipen, som uttalas i Maastrichtfördraget, tillämpas fullt ut i hela lagstiftningskedjan.

1.6

En huvuduppgift för gemenskapens nya lagar bör vara att främja en hållbar utveckling av ekonomin. Där detta förutsätter nya byggnadsverk bör denna utveckling äga rum utan en motsvarande ökning av resursförbrukningen.

1.7

Gemenskapens tillskapande av en ny rättsordning inom miljöområdet bör inriktas på gränsöverskridande frågor mellan medlemsstaterna, oaktat eventuella bi- och multilaterala överenskommelser.

1.8

För att bidra till rättvisa villkor krävs gemensamma europeiska gränsvärden för emissioner baserade på bästa möjliga teknik tillsammans med miljökvalitetsnormer som tar hänsyn till subsidiariteten.

1.9

Eftersom en lagstiftning som är tydlig och lätt att följa är en förutsättning för dess praktiska tillämpning, måste Europeiska Kommissionen konsolidera gemenskapens miljölagar för att uppnå ett sammanhängande ramverk och för att förenkla genomförandeprocessen.

1.10

The Network for Implementation and Enforcement of Environmental Law (IMPEL) förtjänar fullt stöd från regionerna, antingen genom direkt deltagande eller via ett nationellt nätverk.

1.11

Europeiska Kommissionen skulle dra fördelar av att acceptera regionernas erbjudande att ta del av deras erfarenheter av att formulera, använda och tillämpa miljölagar.

1.12

The Assembly of European Regions inbjuds att upprätta en arbetsgrupp för att undersöka hur regionerna kan bidra till att förbättra tillämpningen av gemenskapens miljölagar; denna grupp bör också söka samverka med IMPEL-nätverket.

1.13

För att snabbare lösa miljötvister, till en lägre kostnad, och lättare för medborgarorganisationer och folkrörelser, uppmanas de medlemsstater och regioner, där så inte redan skett, att överväga lämpliga administrativa åtgärder såsom medling, med hänsyn tagen till andra medlemsstaters och regioners erfarenheter. Om så är nödvändigt bör information om tillgängligheten av rättssystemet förbättras.

2

Regional Agenda 21

Göteborgskonferensen fastslår att:

2.1

Fem år efter toppkonferensen i Rio och publiceringen av Agenda 21 återstår fortfarande mycket arbete innan vi kan röra oss i riktning mot en hållbar utveckling.

2.2

Regionerna är nyckelaktörer vad gäller hållbar utveckling och handlingar kontrollerade eller påverkade av oss har betydelse på den nationella och globala nivån. Regionerna måste därför delta i planering och genomförande av internationella och nationella strategier för en hållbar utveckling och godkänna, genomföra och utvärdera den Agenda 21-process som har inletts i alla medlemsstater.

2.3

Information och utbildning av medborgare spelar en fundamental roll, liksom kommunikation och medborgerligt deltagande i arbetet mot en hållbar utveckling, särskilt inom ramen för Agenda 21-processen.

2.4

Det finns behov av att gå längre än att bara klargöra att medborgarna har tillgång till miljödata: Regionerna måste aktivt informera medborgarna och förstå och svara på medborgarnas informationsbehov och främja deltagande. Som ett första steg bör varje region utse en enda kontaktpunkt för information om regional Agenda 21.

2.5

För att skapa allmänt förtroende för Agenda 21-arbetet måste regionerna och Europeiska Kommissionen föregå med gott exempel vad avser den miljömässiga och sociala betydelsen av sitt handlande och aktivt främja användningen av produkter som inverkar mindre på miljön.

2.6

Regionerna bör främja en debatt om hållbar utveckling, som kan föras i lämpliga fora och involvera alla sektorer och grupper, inklusive regionala och lokala myndigheter, folkrörelser, företagsrepresentanter och fackförbund, utbildnings- och forskningsinstitutioner liksom enskilda medborgare.

2.7

Regionerna bör ta initiativ till att stimulera och uppmuntra andras lokala Agenda 21-arbete, där detta är förenligt med regionalt Agenda 21-arbete.

2.8

Regionerna bör använda och utvidga befintliga nätverk för utbyte av information och erfarenhet vad avser hållbar utveckling, och bör utveckla en förslagslista med regionala Agenda 21-initiativ för regionerna att studera och välja från.

2.9

Det är viktigt att integrera miljöaspekter med sociala och ekonomiska aspekter, som Agenda 21 visar. Regionerna bör därför visa genom pilotprojekt hur detta kan uppnås. Att utveckla socialt och miljömässigt nyttiga arbetsuppgifter är en viktig utmaning för alla regioner.

2.10

Det är viktigt att visa hur miljöhänsyn kan integreras i arbete inom alla områden vilket kräver att Europeiska Kommissionen föregår med gott exempel genom att visa värdet av en miljöbedömning av sina planer och program med avsikt att genomföra ett sådant system i framtiden.

3

Hållbar utveckling och strukturfonderna

Göteborgskonferensen fastslår att:

3.1

Vårt handlande måste bevara icke förnyelsebara resurser och optimera de fördelar som följer av ett effektivt resursutnyttjande. Detta måste uppnås samtidigt som ekonomiska, sociala och kulturella behov tillgodoses, samtidigt med behov av hälsa, säkerhet, utbildning, boende och föda, liksom samhällelig och mental välfärd.

3.2

Uppbyggnaden av en hållbar utveckling kräver ekonomisk utveckling för att vara förenlig med skydd av miljö och sociala behov och denna uppbyggnad bör vara grunden för alla insatser som görs med stöd av strukturfonderna.

3.3

Europeiska Kommissionens stöd för att ytterligare integrera miljöfrågor i strukturfonderna välkomnas²⁾. Konferensen noterar regionkommitténs nyligen uttalade uppfattning³⁾ och önskar en debatt i ministerrådet om dokumentet *Cohesion Policy and the Environment* samt åtgärder för att genomföra dess slutsatser.

3.4

Syftet med strukturfonderna bör vara att säkra ett utvecklingsmönster som förbättrar livskvaliteten genom tillskapandet av ekonomisk aktivitet som svarar mot de mål som sätts upp för en hållbar utveckling.

²⁾ Meddelande COM(95)509 om Cohesion Policy and the Environment (Kohesionspolitik och miljön)

³⁾ Se COR Opinion 97/C 34/05

3.5

Att säkerställa att strukturfonderna beaktar miljömässiga och sociala skillnader, liksom ekonomiska olikheter, främjar sammanhållning.

3.6

Gällande strukturfondsförordningar innehåller inte fullständiga instrument för att möjliggöra en effektiv utvärdering och övervakning av hållbarhetsmål inom ramen för genomförande av program och projekt och nuvarande praxis för övervakning och utvärdering innehåller inkonsekvenser.

3.7

Framsteg måste snabbt göras för att säkerställa att strukturfondernas verksamhet till fullo uppfyller Europeiska Kommissionens åtaganden vad gäller en hållbar utveckling.

3.8

Krav bör ställas på regionala utvecklingsplaner, program och projekt att visa hur de överensstämmer med EU:s miljölagstiftning och miljöpolitik. I detta hänseende behövs ett starkt samarbete och ett utbyte av kunskaper och erfarenheter mellan regionerna inom EU och regionerna i de framtida medlemsstaterna.

3.9

Det bör understrykas att regionala utvecklingsplaner, program och projekt som får stöd från strukturfonderna skall inriktas mot att möta kraven på hållbar utveckling och visa hur de svarar mot hållbarhetskriterier.

3.10

Regionerna måste vägledas av principerna för hållbar utveckling när de förordar att projekt skall få stöd av strukturfonderna, och måste utveckla kriterier för en hållbar utveckling och bedöma projekt enligt dessa kriterier före och efter deras genomförande. För detta ändamål är det önskvärt med en regional tvärssektoriell enhet för att bedöma projekt utifrån dessa kriterier.

3.11

Europeiska Kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna och regionerna, kan bistå regionerna genom att formulera klara riktlinjer för att säkerställa konsekvens och öppenhet vad avser de principer för en hållbar utveckling som tillämpas på regionala utvecklingsplaner, -program och -projekt.

3.12

Indikatorer på en hållbar utveckling, inklusive miljömässigt och socialt gynnsamma arbetstillfällen, måste integreras i planering och övervakning. Sådana indikatorer bör utvecklas som en del av en systematisk och konsekvent utvärderingsprocess, som fritt kan granskas av Europeiska Kommissionen, medlemsstaterna, regionerna och medborgarna på alla stadier.

3.13

I enlighet med Agenda 21 bör miljöorganisationer delta i processen att förbereda och genomföra bistånd genom strukturfonderna, med samma status som ekonomiska och sociala partners.

3.14

Europeiska Kommissionen måste också vägledas av principerna om hållbar utveckling vid bedömning av projekt som skall stödjas av strukturfonderna, och måste visa hur Europeiska Kommissionen, eller organ till vilka kommissionen delegerat detta uppdrag, har bedömt projekt vad avser deras miljöpåverkan.

4

Fortsatta åtgärder

Göteborgskonferensen

4.1

Hemställer att konferensens ordförande, landshövdingen i Göteborgs och Bohus län, sänder resolutionen på svenska, engelska, franska, tyska, italienska och spanska till gemenskapens institutioner, inklusive Regionkommittén, till *Assembly of European Regions* och till europeiska unionens regioner.

4.2

Välkomnar erbjudandet från *South East Region*, Irland, att vara värd för den fjärde konferensen 1999.

4.3

Föreslår regionerna att bilda en styrgrupp med regioner för att organisera framtida konferenser. Medlemskap i styrgruppen bör representera den geografiska spridningen och typen av regioner inom EU.

4.4

Föreslår styrgruppen att ta initiativ till de olika verksamheter som nämns i denna resolution.

4.5

Föreslår styrgruppen att innehållet i den fjärde konferensen organiseras så att det säkerställs att den omfattar:

- a) en redovisning av framsteg i genomförandet av Valenciastadgan.
- b) en redovisning av resultatet av resolutionerna från de tre första konferenserna samt
- c) en rapport om regionalt Agenda 21-arbete, innefattande en utvärdering av de första sju åren av detta arbete och en presentation av slutsatser från regionala pilotprojekt, integrationen av miljöfrågor inom olika sektorer och information för och deltagande av medborgarna.